

ZGODOVINSKI ZBORNIK.

PRILOGA LJUBLJANSKEMU ŠKOFIJSKEMU LISTU.

—○○○○○ Izhaja v nedoločenih obrokih. ○○○○—

Leto 1907.

Ljubljana, meseca julija 1907.

Številka 63.

Zgodovina brezoviške župnije.

Spisal Josip Novak.

(Konec.)

Meseca oktobra l. 1899. je stopil v zasluženi pokoj, se preselil v svoje rojstno mesto Idrijo, kjer je pa že dne 12. maja l. 1900. umrl. Za njegovo uspešno delovanje kot marljiv učitelj in mnogoleten odbornik brezoviške občine ga je občinski odbor brezoviški izvolil dne 12. septembra l. 1897. svojim častnim občanom.

5. Karol Benedik je bil rojen v Ljubljani l. 1862. Učitelj je postal l. 1882. in je prišel dne 20. septembra i. l. na Brezovico, odkoder je šel dne 19. septembra l. 1883. v Ledine. Meseca septembra l. 1888 je nastopil nadučiteljsko službo v Smedniku, dne 3. novembra l. 1899. pa je bil imenovan nadučiteljem na Brezovici.

6. Janko Bajec se je rodil na Mirni dne 3. avgusta l. 1860. Dne 31. januarja l. 1884. je nastopil svojo prvo službo na Brezovici. Od 31. julija l. 1887. do 20. avgusta l. 1900. je služboval v Polhovem Gradcu, odkoder se je imenovanega dne preselil za nadučitelja v Spodnjo Idrijo.

7. Alojzij Pin, rojen v Ljubljani l. 1862. Prvo službo je nastopil l. 1882. v Polhovem Gradcu, kjer je bil do 22. avgusta l. 1887. Tega dne je prišel na Brezovico, odkoder je šel dne 21. julija l. 1892. v Dolenji Logatec. Več svojih pesmi je priobčil v „Ljubljanskem Zvonu“, „Vrtcu“, „Zgodnji Danici“ i. t. d. Umrl je ondi dne 10. decembra 1905.

8. Jožef Novak je bil rojen v Ljubljani dne 29. decembra l. 1869. Prvo službo je nastopil dne

14. septembra l. 1889. na Dobrovi pri Ljubljani, odkoder je prišel dne 15. septembra l. 1892. na Brezovico. S 1. avgustom l. 1896. je nastopil učiteljsko službo na c. kr. rudniški ljudski šoli v Idriji.

9. Serafina Jamšek, rojena v Ljubljani l. 1874. Od dne 15. septembra l. 1893. do dne 15. julija l. 1896. je službovala na Huthovi zasebni dekliški šoli v Ljubljani; dne 30. oktobra l. 1896. pa je prišla kot učiteljica na Brezovico. V šolskem letu 1903/4 je imela radi boleznii celoletni odpust. Med tem časom pa jo je nadomestovala suplentinja.

(10.) Ivana Kordik, rojena v Ljubljani l. 1883. Maturo je napravila l. 1902. ter je bila nekaj časa rado-vojka pri uršulinkah v Ljubljani, nato je šla kot suplentinja v Poljane pri Škofji Loki, odkoder je prišla kot suplentinja na Brezovico. L. 1904. je prevzela v Ljubljani trgovino po svojem rajnem očetu.

2. Šola v Notranjih Goricah.

Že zgoraj sem omenil, da je število šolagodnih otrok od leta do leta naraščalo in da je bilo treba misliti, kako bi se prenapolnjeno brezoviško šolo razbremenilo. Od nekaterih strani se je izražala misel, da bi se brezoviška šola razširila v tri-, oziroma celo v štirirazrednico, drugi so bili pa mnenja, da bi bilo umestneje ustanoviti novo šolo v Notranjih Goricah za otroke iz Notranjih Goric in s Plešivice. Za to slednjo misel se je zlasti zavzel župan Ivan Kušar, ki je sestavil

prošnjo, ki so jo podpisali vsi posestniki iz Notranjih Goric in s Plešivice, in res s tem tudi dosegel, da se je kmalu nato vršil komisijski ogled. Šola v Notranjih Goricah je bila dovoljena z odlokom c. kr. deželnega šolskega sveta z dne 6. septembra 1902, št. 2948; c. kr. okrajni šolski svet pa je z odlokom z dne 20. oktobra 1902, št. 1520 ukazal, da naj se šola takoj otvori.

Za prvo silo so dobili potrebni prostor za šolsko sobo v hiši Antona Požlepa v Notranjih Goricah št. 8. Obenem pa se je začelo misliti na stavbo novega šolskega poslopja. Od prej imenovanega Antona Požlepa so kupili zunaj vasi ležeč prostor, ki meri ravno en oral za 1100 K. Na tem prostoru so zgradili po načrtu c. kr. stavbnega inženirja Jaromira Hanuša pravilno pritlično poslopje, ki ima na desni prostorno šolsko sobo, na levi pa primerno učiteljevo stanovanje. Zidarsko delo sta prevzela France Kogovšek, zidarski mojster s Plešivice ter France Celarec iz Vnanjih Goric, tesarsko delo je dobil tesarski mojster Andrej Trček iz Bevk, mizarsko delo pa mizarski mojster Ivan Vrhovec z Lesnega brda. Vsa stavba je veljala 10.000 K. Poleg šole se bo priredil tudi prostoren šolski vrt.

Najstarejše podatke o številu šologradnih otrok je zapustil župnik Jakob Hartman, ki sem ga že pri zgodovini brezoviške šole omenil. V njegovem izkazu z dne 24. oktobra l. 1832. najdemo, da je bilo imenovanega leta v Notranjih Goricah in na Plešivici sledeče število šologradnih otrok: Za vsakdanjo šolo 29 dečkov in 30 deklic, za nedeljsko šolo pa 9 dečkov in 13 deklic, torej skupno 81 otrok. Sedaj pa obiskuje vsakdanjo šolo 67 dečkov in 49 deklic, ponavljalno šolo pa 6 dečkov in 2 deklici, torej skupno 124 otrok.

* * *

Leon Pibrovac, rojen v Kropi l. 1883. Z dekretom c. kr. okrajnega šolskega sveta z dne 15. oktobra 1902, št. 1607, je bil imenovan provizoričnim učiteljem v Notranjih Goricah.

XII.

Odlični Brezovičanje.

„Domovine dika in ponos so odlični rojaki — več ko takih, kateri kraj šteje, bolje slovi,“ piše M. Slekovec v svoji knjižici „Odlični Kranjci“. Tudi brezoviška župnija šteje precejšnje število mož, na katere sme biti po vsej pravici ponosna, kajti povzpeli so se v ta ali oni odlični stan, v katerem so plodonosno delovali ali pa še delujejo sebi v čast, ljudstvu pa v blagor. Postavimo jim v tem oddelku skromen spomenik.

I. Duhovniki.

1. Lukež Turk, Brezovičan, je bil od lavantinskega škofa Lenarta posvečen v soboto „Sitientes“ l. 1515. v subdijakona, na veliko soboto i. l. pa v dijakona.¹⁾

2. Matija Zvoljenek je bil rojen v Vnanjih Goricah dne 18. februarja 1685. l. Od l. 1716.—1737. je služboval kot beneficijant na Sori, kjer je dne 21. februarja 1737. l. umrl. Dne 28. oktobra 1714. l. je na Brezovici krstil kot začasni namestnik, l. 1722. pa v Šent Vidu nad Ljubljano.

3. Tomaž Matevž Drobtina, „Mostalensis“, se je rodil v Notranjih Goricah dne 16. decembra 1694. l. V mašnika so ga posvetili na naslov graščine „Stein“ grofa Frančiška Bernarda pl. Lamberg dne 20. februarja 1723.²⁾ — Kot duhovnika ga l. 1737. še nahajamo v Ljubljani, l. 1726. pozimi je pomagal v Šent Vidu nad Ljubljano.

4. Lovro Zvoljenek. (Glej župnike brezoviške!)

5. Matija Gregor Wättstein, Brezovičan (Mostallensis), prejme tonzuro in štiri nižje redove dne 24. septembra 1718. l. v Ljubljani.

6. Jožef Viljem â Raab, Brezovičan (Mostallensis), je prejel tonzuro in štiri nižje redove dne 21. marca, subdijakonat dne 19. marca, dijakonat v soboto „Sitientes“ 7. aprila, mašništvo pa dne 16. aprila na veliko soboto 1729 v Ljubljani. Imel je izpustnico iz tržaške škofije. Namizni titel mu je zagotovil grof Andrej Kristijan Dizma pl. Auersperg na svojem gospostvu „Zobelsberg“.

7. Br. Žiga „Brezovičan“ (Mostallensis), kapucin, je prejel tonzuro in štiri nižje redove dne 30. maja 1744, subdijakonat dne 18. decembra 1745, dijakonat pa dne 4. junija 1746 v Ljubljani, kjer je živel kot redovnik.

8. Br. Ksaver „Brezovičan“ (Mostallensis), kapucin, je bil v dijakona posvečen dne 21. decembra 1771. l. v Ljubljani, l. 1773. pa v mašnika. Kot redovnik je deloval potem 12 let. Postava cesarja Jožefa II. pa ga je l. 1785. poslala v dušno pastirstvo izven samostana. Kot subsidiarij je služboval na Dolih. Porojen 10. avgusta 1749 se je pisal za Karola Jožefa Lovrenca Škandra, bil dober govornik, zmožen, vzgleden duhovnik, ki so ga ljudje radi imeli, moč krepke postave. Oče mu je bil Matija, mati pa Marija.

9. Malovrh Lovrenc, Brezovičan, je prejel tonzuro in štiri nižje redove dne 23. decembra 1821 v

¹⁾ M. Slekovec, Odlični Kranjci, str. 1.

²⁾ Ordinacijski zapisnik v knezoškof. arhivu.

Ljubljani, kjer je dovršil 1823. l. svoje bogoslovne vede; ker je bil premlad, je moral čakati na posvečenje. Več o njem ni znanega.

10. P. Rudolf Kuschlan, zak. sin Adama in Marije Konstancije rojene Gačnik pl Schlangenburg, rojen 7. maja 1679 v Kušljanovem gradu, je bil 58. opat cistercijskega samostana v Kostanjevici leta 1723. do 1726.¹⁾ Dijakoniat je sprejel dne 21. maja 1701 v Ljubljani.

11. Adam Baltazar pl. Kuschlan, brat prejšnjega, je bil rojen dne 2. januarja 1677. l. v Kušljanovem gradu. V letih 1695.—1700. je bil gojenec nemškega zavoda (Collegium Germanicum) v Rimu, kjer je postal doktor bogoslovja. O njem beremo: „Vse pa je prekosil Adam Baltazar pl. Kutschlam iz Ljubljane,²⁾ ki je imel bogoslovsko disputacijo in je bil zaradi svojega vzornega življenja imenovan mojstrom novincev.³⁾ Leta 1712. je bil kanonik in stolni župnik v Ljubljani,⁴⁾ katero službo je l. 1723. še opravljal. Umril je dne 23. januarja 1729. Prišedši iz Rima je bil škofov kaplan in kot tak je prejel dne 6. novembra 1704 izpraznjeni beneficij sv. Katarine na lgu in dne 3. decembra l. 1705. izpraznjeni vikarijat v Škalah, kjer so ga umestili dne 23. aprila leta 1706; leta 1710. postane kanonik.

12. Ivan Nep. Marinko je bil rojen v Vnanjih Goricah dne 21. marca 1792. l. Oče mu je bil Luka, mati pa Uršula Zdešar. V mašnika je bil posvečen dne 21. decembra 1816. l. Bil je semeniški duhoven. Kaplanoval je v Novem mestu do 1825. l. in v Semiču do 1826. l. Nato je šel za vikarja v Lašče, kjer je umrl dne 31. januarja 1839. l.

13. Jožef Zdešar se je rodil v Vnanjih Goricah št. 3. dne 23. marca leta 1794. Imajoč spregled enega leta nedoletnosti je bil v mašnika posvečen dne 23. marca 1817 v Ljubljani. Kaplanoval je v Radovljici, kjer je umrl dne 25. decembra 1818. l.

14. Ignacij Remic, „Boštjanovcev“, je bil rojen na Brezovici št. 21 dne 30. junija 1794. l. in je bil v mašnika posvečen dne 21. septembra 1818. l. Kaplanoval je v Kostanjevici do 1825. l., v Dobropoljah do 1826. l. in v Šmartnem pod Šmarno goro do 1827. l. Potem je šel v Dobovec, kjer je bil najprej administrator in nato vikar do 1829. l. Tega leta je šel za lokalnega kaplana v Javorje, l. 1839. pa v Zapoge. L. 1842 se je

¹⁾ Mittheil. d. hist. Ver., 1855, str. 77.

²⁾ Imenuje ga zato iz Ljubljane, ker je bil pri Sv. Petru v Ljubljani krščen.

³⁾ Izvestja muz. društva, 1898, str. 67, in knezoškof. arhiv: protokol št. 37.

⁴⁾ Tam, 1898, str. 36.

preselil za vikarja v Kresnice; a je šel še isto leto v Ljubljano v pokoj, kjer je umrl 13. decembra l. 1868. Za slikanje tukajšnje župne cerkve je volil 300 gld.¹⁾

15. Gašper Majer se je porodil na Brezovici št. 15 dne 5. januarja 1799 l. Kot bogoslovec IV. leta je umrl v svoji rojstni hiši dne 2. oktobra 1829. l. na jetiki. Tonzuro in štiri nižje redove je sprejel 23. decembra 1821.

16. Valentin Sever, „Pezdirjev“, se je rodil na Brezovici št. 19 dne 19. januarja 1804. l. Mašništvo je sprejel dne 21. avgusta 1830. l. Služboval je kot kaplan na Jesenicah do l. 1834., v Križih pri Trziču do l. 1836., v Horjulu od 28. septembra 1836. l. do 18. septembra 1838. l. Ker nato ni dobil takoj nove službe, je stanoval začasno na Viču. Ker je pa novi horjulski kaplan zbolel, je ordinarijat zopet prestavil kaplana Severja v Horjul, kjer je deloval od 25. oktobra 1838. l. do 13. maja 1839. l. Potem je kaplanoval na Breznici do l. 1843. in v Poljanah do l. 1848. Kot kurat je bival na Spodnjem Brniku do l. 1856. To leto se je preselil v Št. Jurij pri Kranju, kjer je kaplanoval eno leto. L. 1857. je prišel za beneficijata v Olševek, kjer je ostal do l. 1870. Nato pa se je vrnil na Spodnji Brnik, kjer je umrl dne 28. januarja 1879. l.

17. Jurij Marinko,²⁾ „Marinkov“, je zagledal luč sveta v Vnanjih Goricah št. 15 dne 25. aprila 1821. l. V mašnika je bil posvečen v Št. Andražu na Koroškem dne 6. julija 1848. l. Kaplanoval je pri Sv. Marjeti v Labodski dolini do l. 1849., v Rojah na Koroškem do l. 1850., na Sladki gori na Štajerskem od 12. junija 1850. l. do 23. februarja 1853. l., v Podsredi na Štajerskem od l. 1853. do 1860., v Galiciji do l. 1861. in v Grižah do l. 1863. Dne 15. septembra 1863. l. je bil umeščen kot župnik v Dobjem na Štajerskem, kjer je umrl dne 4. aprila 1876. l. Svoje zemljišče je volil župni nadarbini v Dobjem.

18. Anton Klemen, „Slabetov“. (Glej kaplane brezoviške!)

19. Jožef Marinko, „Češnovarjev“, rojen v Vnanjih Goricah št. 8 dne 6. marca 1824. l., je bil v mašnika posvečen 26. julija 1851. l. V jeseni i. l. je šel za kaplana v Kovor, kjer je pa že 24. maja 1852. leta umrl.

20. Jernej Lenček, „Kopačev“, se je rodil na Brezovici št. 17 dne 25. avgusta 1827. l. in je bil dne 26. julija 1851. l. posvečen v mašnika. Dovršivši bogoslovje je šel na Dunaj v Avguštiniej, odkoder je prišel l. 1852. za kaplana v Žiri. L. 1859. je šel za ekspozita v Št. Peter, kjer je umrl dne 7. oktobra 1861. l. Bil je slo-

¹⁾ Župnijska kronika, str. 15.

²⁾ Ign. Orožen: VI., str. 279.

venski pisatelj ter je izdal tudi dva letnika „Slovenskega romarja, koledar za poduk in kratek čas“ za l. 1857. in 1858.¹⁾

21. Blaž Lenček, „Kopačev“, brat prejšnjega, je bil rojen na Brezovici št. 17 dne 3. februarja 1830. l. V mašnika je bil posvečen dne 30. julija 1854 l. Služboval je kot kaplan v Žužemberku do septembra 1856. l. Odtam je prišel na Ježico za subsidijarija, kjer je ostal do julija 1861. l. Nato je pa zopet kaplanoval v Škocijanu pri Dobravi do l. 1863. in v Šent Rupertu do l. 1869. Postal je lokalni kaplan na Robu in pozneje župnik v Starem trgu pri Ložu, kjer je umrl dne 4. januarja 1890. l.

22. O. Simon (Ivan) Lampe, železničnega čuvaja sin, se je rodil na Brezovici, v čuvajnici št. 348, dne 6. decembra 1865. l. — Kot dijak je šel l. 1884. v Colledgeville v Severno Ameriko, kjer je vstopil v red benediktincev. Kot misijonar je l. 1895. oskrboval katoliške Indijane v Red Lake Reservation. Razentega je obiskoval vse Indijane pri Cloquet, Leech Lake, Lake Winnibigashish, White Oak Point, Ball Club Lake, Fond du Lac in Kettle River ter po drugih krajih severne Minnesote, kjer biva manjše število rdečkožcev.²⁾ L. 1904. je šel iz Beaulieu v Cloquet Minnesota.³⁾

23. O. Kajetan (Anzelm) Kogej, sin tukajšnjega nadučitelja, se je rodil na Brezovici dne 21. aprila 1869. l. L. 1887. je vstopil v frančiškanski red ter je bil dne 15. januarja 1892. l. posvečen v mašnika. Ko je dovršil bogoslovne študije, je bil l. 1894. poslan v Nazaret na Štajersko, l. 1895. v Kamnik, l. 1896. na Kostanjevico v Gorici, l. 1900. v Pazin, l. 1901. na Sv. Goro pri Gorici in l. 1903. k Sv. Trojici v Slov. goricah, kjer še sedaj deluje kot voditelj III. reda.

24. Valentin Remškar, „Kumerjev“, z Brezovice št. 6 je bil rojen dne 16. februarja 1871. l. in v mašnika posvečen dne 25. julija 1895. l. L. 1896. je nastopil svojo prvo službo v Leskovcu, l. 1897. je šel na Jesenice, l. 1899. v Logatec, l. 1902. v Preddvor, l. 1903. pa za ekspozita v Matenjo vas.

25. Ivan Klemen, „Matičkov“, iz Vnanjih Goric št. 45 je zagledal luč sveta dne 1. decembra 1871. l. V mašnika je bil posvečen dne 23. julija 1896. l. Naslednje leto je bil poslan za kaplana v Leskovec, kjer je deloval do l. 1902. Odondod je šel za kaplana v Stari trg pri Ložu, l. 1903. za ekspozita na Ubeljsko, odtam pa l. 1904. za administratorja v Lozice.

26. Frančišek Ksav. Vrhovec, „Zanoškarjev“, iz Dragomera št. 19 je bil rojen 19. decembra

1876. l. in v mašnika je bil posvečen 14. julija 1901. l. Naslednje leto je šel za kaplana v Leskovec.

27. Frančišek Pavlj. Kogej, sin nadučiteljev, je bil rojen na Brezovici dne 16. marca 1884. l. in je sedaj v bogoslovju v Ljubljani.

28. Peter Remškar, „Potokarjev“, z Brezovice doma h. št. 13 je bil rojen dne 27. junija 1885. l. Meseca julija l. 1903. je odšel v Ameriko ter je sedaj v Št. Pavlu v drugem letniku bogoslovja.

2. Svètni.

1. Gašper (Friderik) Kušlan¹⁾ (Khuschlan) pl. à Moostal, ces. svètnik in deželni mitničar v Ljubljani, oženjen z Elizabeto, je imel sledeče otroke: Rozina r. 23. januarja 1619, poroč. 12. oktobra 1636 z Jan. Jurijem pl. Alpaltreter, Apolonija Katarina r. 23. aprila 1620, Ana Marija r. 25. maja 1621, poroč. 25. februarja 1656 z Jožefom pl. Teneffle, Frančišek Friderik rojen 29. avgusta 1622, Ana Margareta r. 10. maja 1624, Katarina Elizab. r. 5. junija 1625, Ana Kristina r. 12. julija 1626, Uršula r. 21. septembra 1627, Adam r. 22. oktobra 1628, Sidonija Elizab. r. 23. decembra 1629, umrla 22. februarja 1635, Ivan Andrej r. 27. maja 1631, Ivan Friderik r. 21. oktobra 1636, Eliza. Judita r. 9. junija 1638, poroč. 22. januarja 1662 z Jan. Krištofom Portner, umrla 25. decembra 1712. — Z drugo soprogo Marijo r. Stemberg pa je imel sledečo deco: Marijana r. 1. marca 1642, Uršula r. 2. oktobra 1644, Justina r. 6. oktobra 1650. — Umrl pa je 74 let star dne 28. oktobra 1657, soproga pa 42 let stara dne 16. avgusta 1657.

2. Adam pl. Kušlan²⁾ zak sin Gašperjev, je bil dne 29. oktobra 1642. l. vpisan v vseučiliško matrikulo v Solnogradu, kjer se je učil govorništva. Dne 10. januarja poročen s prvo soprogo Katarino r. Otto je imel sledeče otroke: Ivan r. dne 6. novembra 1655, Eva r. februarja 1659. Takrat je soproga 23 let stara ostavila svét 23. februarja — Drugič oženjenega z Marijo Konštancijo r. Gačnik pl. Schlagenburg je pa Bog oblagodaril s sledečo deco: Ana Marija r. v Kušljanovem gradu 28. julija 1663 (preserski župnik Andrej je kumoval), Frančišek Janez r. 6. decembra 1666, Jošt Jožef r. 14. marca 1667, Ferdinand Anton r. 15. septembra 1668, Terezija r. 1670, umrla 23. januarja 1723 Karol Žiga r. 27. februarja 1673, Marija Helena r. 1674, umrla 7. aprila 1734, Marija Konstancija r. 1. januarja 1676, Rudolf Florijan r. 7. maja 1679, Volbenk Ignacij r. 7. junija 1680. Adam Baltazar r. 2. januarja 1677. Tega in Rudolfa išči med duhovniki. Umrla pa je soproga Konstancija 73 let stara 3. aprila 1715.

¹⁾ Učiteljski Tovariš, 1887, str. 278.

²⁾ Zgodnja Danica, 1895, str. 148.

³⁾ Slovenec, z dne 19. oktobra 1904.

¹⁾ Izvestja muz. društva X., str. 206, in stolni župni arhiv.

²⁾ Izvestja muz. društva IX., str. 24.

3. Jošt Jožef baron Kušlan, zak. sin Adamov, je bil „inclitae provinciae Carnioliae assessor et supremus mitldings perceptor“. ¹⁾ Umrl je v stolni župniji v Ljubljani dne 2. avgusta 1732. Oženjen z Marijo Heleno r. pl. Marastoni je imel te- le otroke: Marija Jožefa Viktorija r. 17. decembra 1699, omožena 16. februarja 1727 z Leopoldom pl. N., Marija Karolina Karlota r. 9. januarja 1701, Anton Ignacij r. 10. aprila 1704, Marija Ana Konstancija r. 12. oktobra 1705, omožena 9. junija 1729 z Jan. Ant. pl. Wolwiz, Marija Elizabeta Cecilija r. 12. novembra 1706, poroč. 1. julija 1726 z Jan. Mih. Jožefom pl. Wallensperg, J. U. doktorjem, Marija Frančiška r. 4. decembra 1709, Marija Judita r. 2. junija 1711 poroč. dne 20. aprila 1748 z Janezom Frider. grofom Petazzijem pl. Nünburg, leutnantom. — Dne 10. februarja 1705 je umrla 2 leti stara hči N.

4. Anton Ferdinand baron Kušlan, brat Joštov, je bil „supremus sac. ces. May. Vigiliarum praefectus“. ²⁾ Umrl je v Ljubljani 52 let star dne 23. februarja 1721.

5. Valentin Karol Vel. baron Kuschland, ³⁾ posestnik graščine, je bil poročen 7. marca l. 1734. z Jožefo Julijo rojeno Gussich (umrla 56 let stara 12. jan. 1778.) Sprog Valentin pa je ostavil svet 73 let star 30. jun. 1781. V Ljubljani rojeni so bili sledeči njuni otroci: Karol Jožef Kajetan roj. 29. septembra l. 1738., Jožefa Helena roj. 30. sept. 1740, umrla 12. maja 1749, Ana Marija roj. 23. avg. 1744, Marija Rozalija Elizabeta roj. 18. nov. 1751, Marija Jožef roj. 17. aprila l. 1753., Karolina Ana Viktorija roj. 23. novembra 1754, krščena šele 24. jan. 1755. Na Brezovici rojeni pa so bili sledeči: Karol Danijel Anton roj. 14. jan. l. 1742., Karol Vel. Jožef roj. 18. novembra 1745, krščen šele 28. jan. 1746, Marija Terezija Lucija roj. 26. febr. 1747, umrla 7. febr. 1779, Jožef Janez Dizma roj. 26. dec. l. 1748., krščen 25. jan. 1749, Janez Krstnik Adam Jošt roj. 4. junija 1750.

6. Volbenk Kajetan pl. Kuschland, poročen z Ivano Antonijo. Bivajoča v Kamniku sta imela sledečo deco: Marija Helena Julijana roj. 26. febr. 1733, umrla 10. marca i. l., Marija Ana Kordula roj. 21. okt. 1734, umrla i. l. 8. nov. Sprog Volbenk je ostavil svet v Ljubljani 49 let star dne 13. febr. 1750.

7. Kajetan Jožef baron Kuschland je bil l. 1749. deželni poslanec. Poročen je bil dne 13. maja l. 1725. z Ivano Antonijo pl. Raigersfeld. Otroci

¹⁾ Krstna knjiga brezoviške župnije 1705. l.

²⁾ Krstna knjiga brezoviške in mrliška stolne ljubljanske župnije.

³⁾ Ta in naslednji so posneti po Schiwitzu: Der Adel in den Matriken Krains.

njuni so bili: Evzebij Jožef Sebastijan roj. 15. dec. 1726, umrl 21. jan. 1728, Marija Izabela Helena roj. 8. dec. 1727, Frančišek Ksaver roj. 1728, umrl 3 leta star 18. sept. 1731 na Brezovici, Marija Ksav. Terezija krščena 2. jan. 1730, umrla 6. okt. 1731. Soproga je umrla dne 31. sept. 1737.

8. Karol Vel. Jožef baron Kuschland, posestnik graščine, zak. sin Karola Vel. in Jožefe Julije r. Gussich, se je zazibal na Brezovici dne 8. nov. 1745. Poročen dne 13. jan. 1789 z 41letno Heleno Presker je imel sledeče otroke: Jurij Janez Nep. roj. 22. aprila 1790, Ana Karolina roj. 25. jul. 1792. Ta je bila omožena z vitezom Bernardom pl. Gasparini. Ostavila je svet dne 6. avg. 1828. V Notranjih Goricah ima vzdian nagrobni spomenik, kjer počiva tudi njen oče Karol, ki je umrl 15. jan. 1809, star 64 let, in njen stričnik baron Janez Kuschland, ki je 75 let star umrl 18. marca l. 1862.

9. Janez Nep. Jurij baron Kuschland, zak. sin prejšnjih, roj. 22. apr. 1790, poročen 11. apr. 1826 z Marijo Zofijo Terezijo Rysper pl. Rheinwald, je imel sledeče otroke: Frančišek Aleksander Leopold roj. dne 4. okt. 1831 od druge soproge Amalije roj. Baumgarten, ker prva je umrla že 11. avg. 1827 v Postojni. Gabrijela Ivana Marija roj. 10. apr. 1834, Izabela roj. 1840, poročena pa dne 11. okt. 1864 s Feliksom Reya pl. Castelletto, c. kr. nadporočnikom, starim 30 let, pozneje stotnikom. Imela sta 24. jun. 1865 rojenega sina Feliksa.

10. Frančišek Jakob pl. Schmidhofen, ¹⁾ posestnik na Lukovcu, je 75 let star umrl v Ljubljani 15. junija 1746. Oženjen z Ano Felicito je imel sledeče otroke: Marija Franca roj. 9. dec. 1693, Frančišek Anton roj. 22. nov. 1694, Suzana Felicitas roj. 12. okt. 1696, Karol Jožef roj. v Ljubljani 10. avg. 1698, Marija Karolina roj. 3. sept. 1701 (ta se je poročila z vdovcem Frančiškom Antonom pl. Wolwizem 24. apr. 1724), Jožef roj. l. 1707., a je 17 let star umrl v Ljubljani 11. febr. 1724.

11. Frančišek Anton pl. Schmidhoffen, zak. sin prejšnjih, je zagledal beli dan dne 22. novembra l. 1694. Poročen dne 22. aprila l. 1728 z grofico Magdalenom Judito pl. Rattkay je imel sledečo deco: Na Brezovici sta bila rojena Ana Marija Terezija Kordula, roj. 22. okt. l. 1731., umrla pa 30. marca l. 1732., in Jošt Weikhard roj. 17. avg. l. 1736. V Ljubljani pa so bili rojeni: Ana Ksaverija Barbara roj. 6. jan. leta 1728., Frančišek Nepom. Nikolaj roj. 7. dec. 1728, a je umrl 14. febr. 1729, Marija Barbara Karlota roj. 6. dec. 1729, Marija Jožefa roj. 7. maja 1733, Frančišek Ksav. Ferdinand roj. 26. nov. l. 1734. — Oče France Anton je 74 let star ostavil to solzno dolino v Ljubljani 21. maja 1768. l.

¹⁾ Več o tem beri v oddelku IV.: Gradovi in gradišča.

12. Janez Krstn. pl. Schmitthoffen „aus Grič“, je tudi iz napominane rodovine. Umrl je v Trebnjem 76 let star dne 12. novembra 1727. Bival je tudi v Ljubljani, kjer je oženjenemu z Marijo Elizabeto bila rojena dne 30. sept. 1695 hči Katarina Frančiška.

13. Frančišek Ksav. Preširen, „Škandrov“, zak. sin Janeza in Marije roj. Legat, je bil rojen na Brezovici št. 16 dne 17. oktobra 1802. Za svoje zasluge kot „oberrihtar“ in za zasluge pri osuševanju barja je bil dne 29. maja l. 1861. povišan v viteško plemstvo s pridevkom „vitez pl. Heldenfeld.“¹⁾ Njegovi sinovi so: Frančišek roj. 29. avg. 1826, Ivan Nep. roj. 6. aprila 1828, Ivan Krstn. Obgl. roj. 5. avg. 1829, Henrik roj. 30. jul. 1833. Oče je l. 1864. živel v Trstu, sin France pa na Dunaju. Takrat je dal napraviti svojim starišem nagrobni spomenik pri župni cerkvi na Brezovici. Oče mu je umrl l. 1814. mati pa l. 1837.

14. Lovro Rus, „Grumov“, je zagledal luč sveta na Logu št. 30 dne 21. avgusta l. 1822. Okoli l. 1845. se je naselil v Lukovici pri Brdu kot praktični zdravnik. Pozneje, ob času legarja, je bil nekaj časa v Lokah pri Zagorju, odkoder pa se je zopet vrnil v Lukovico. Poleg zdravilstva se je pečal tudi z raznimi podjetji; pri cestah in mostovih si je nabral precejšnje premoženje. Kupil je posestva v Št. Vidu, v Prevojah in v Čepljah. Na starost je bival v Št. Vidu, kjer si je zgradil lepo hišo. Pri obdukciji že zelo trohnelega mrliča na Krtini si je zastupil kri ter si s tem nakopal strašno bolezen, ki ga je mučila približno dve leti. Šel je zadnji čas v ljubljansko bolnišnico ter je tudi tam umrl dne 2. decembra l. 1888. Njegovo truplo so prepeljali na njegov dom v Št. Vid ter je ondi dne 5. decembra i. l. pokopali.

15. Frančišek Peruzzi, sin tukajšnjega cerkvenika in organista, je bil rojen na Brezovici dne 25. novembra l. 1824. Ljudsko šolo je dovršil na c. kr. normalki v Ljubljani. Po izstopu iz šole je vstopil v trgovino neke vdove. Zavist tovarišev mu je vzela veselje do trgovine; a začutil je v sebi poklic do učiteljskega stanu. L. 1855. je dobil službo na trivialki v Cerknici, a je še isto leto odšel v Št. Vid pri Vipavi, kjer je bil 6 let. Potem je prišel na Dole pri Litiji, kjer je ostal 16 let. Odondod je prišel na Vače l. 1877. ter je postal 7 let pozneje nadučitelj istotam. Leta 1887. je vstopil v pokoj ter je po kratki bolezni umrl dne 5. februarja l. 1899. Peruzzi je bil blag in jako dobro-

¹⁾ Župnijska kronika, str. 12, in opazka v krstni knjigi. V Ljubljani pa je bil mož istega imena Fr. Ks. pl. Heldenfeld, l. U. D., poročen že 27. jul. 1749 z Marijo Ano pl. Merchern, a je umrl 31 let star 17. okt. 1751. Janez Prešern, tudi l. U. D., 64 let star, pa je umrl 19. apr. 1746.

srčen človek. Kaj rad je pomagal ubožcem in za ubožne učence je dajal denar še do zadnjega časa. Izpričevala o njegovem službovanju so vseskozi polna hvale. Na Vačah je takoj drugo leto našel prazgodovinske reči ter je potem veliko let spremljal izkopavanja na Vačah, za kar je prejel mnogo priznanj od strokovnjakov Dežmana, Hochstetterja, Hauerja i. t. d.¹⁾

16. Jakob Čuden, „Nagličev“, je bil rojen na Plešivici št. 8 dne 6. julija l. 1826. Po dovršeni filozofiji na ljubljanskem liceju se je podal v Gradec ter se posvetil tehniškim znanostim. Dne 4. septembra l. 1849. je bil potrjen k vojakom (k staremu 4. topničarskemu polku), je postal 13. septembra l. 1854. učitelj na topničarski šoli v Libenau-u pri Gradcu in 30. aprila l. 1859. častnik. Kot tak je služboval na več krajih širne Avstrije, dokler ni po okupaciji Bosne in Hercegovine stopil kot stotnik l. razreda v zasluženi pokoj. Bival je nato dalj časa v Vnanjih Goricah, od 2. novembra 1886 pa v Horjulu, kjer je umrl dne 25. avgusta l. 1898.

17. Valentin Kermavner, „Brinovčev“, se je rodil v Vnanjih Goricah št. 22 dne 13. februarja l. 1835. V letih 1858. in 1859. je bil suplent na ljubljanski gimnaziji, l. 1860. je bil premeščen za profesorja v Črnovice, l. 1869. v Celje, odkoder je prišel l. 1873. zopet v Ljubljano, kjer je deloval do l. 1890., ko je bil odlikovan z Najvišjim priznanjem na lastno prošnjo upokojen. Sedaj živi v Gradcu. Pisal je v razne slovenske časnike o šolstvu in odgoji, o nalogi naših gimnazij, o pesništvu i. t. d. On je priznan strokovnjak v grškem jeziku ter je izdal tudi tri jako vestno izdelane šolske knjige, „Vadbe“ za 3. in 4. razred in „Slovnico“ za latinski jezik.

18. Ivan Mrak, „Rihtarjev“, je bil rojen na Plešivici št. 6 dne 9. junija l. 1856. Posvetil se je vojaštvu ter je sedaj stotnik l. razreda pri 5. trdnjavskega topničarskega polku v Kotorju v Dalmaciji.

19. Ivan Kavčnik, „Kavčnikov“, je zagledal luč sveta v Dragomeru št. 9 dne 29. avgusta l. 1858. Leta 1883. je dovršil pravoslovje na Dunaju ter je bil nekaj časa mestni komisar v Ljubljani. Leta 1888. je bil imenovan sodnim pristavom, je služboval v Kranju in Ljubljani, kjer je od 11. septembra l. 1897. sodni tajnik in ima vsled Najvišjega odloka z dne 12. septembra l. 1903. naslov in značaj sodnijskega svetnika. Od l. 1891. je priobčil v „Slov. Pravniku“ več temeljnih pravnih študij in skušal rešiti mnogo teoretično in praktično zanimivih pravnih vprašanj. Oženjen, ima 3 sinove in 1 hčer.

¹⁾ Natančneje je njegovo delovanje opisal F. Lužar v „Učiteljskem Tovarišu“, 1899, str. 109.

20. Viktor Čuden, „Rusov“, je bil rojen v Dragomeru št. 1 dne 8. septembra l. 1862. Učitelj je postal l. 1884. ter je služboval v Razdrtem, v Šmihelu pri Št. Petru, v Poddragi in v Šturijah. Bolehen se je vrnil na svoj dom v Dragomeru, kjer je umrl 10. julija l. 1890.

21. Frančišek Kenk, železničnega čuvaja sin, iz Notranjih Goric št. 352, se je porodil dne 2. januarja l. 1866. Kot gimnazijski abiturijent se je posvetil poštni službi ter je dolgo vrsto let služboval v Ljubljani. Od leta 1904. je poštni oskrbnik v Mürzzuschlagu.

22. Ludovik Kenk, železničnega čuvaja sin, iz Notranjih Goric št. 352, je bil rojen dne 29. decembra l. 1867. Po dovršenih gimnazijskih študijah je šel na Dunaj ter se posvetil filozofičnim študijam. Pa smrt ga je meseca junija l. 1893. nenadoma pobrala, zadel ga je mrtvoud medtem, ko se je kopal.

23. Ivan Kušar, „Iletov“, iz Notranjih Goric št. 1, je bil rojen dne 10. julija l. 1881. Dne 15. junija l. 1899. je prestopil k davkarji in je sedaj davčni praktikant na Brdu.

3. Usmiljenke.

Ker iz malokatero župnije vstopi toliko deklet v red usmiljenih sester kakor ravno iz brezoviške župnije, hočem tudi te na tem mestu navesti:

1. S. Terezija (Marija) Pezdír, „Potokarjeva“ z Brezovice št. 13, rojena dne 20. avgusta l. 1840. V red vstopila l. 1863.

2. S. Klaudija (Frančiška) Snoj, „Gosarjeva“ z Brezovice št. 32, rojena dne 30. oktobra l. 1857. V red vstopila l. 1879.

3. S. Priska (Marija) Seliškar, „Franceljnova“ s Podlukovca št. 17, rojena dne 30. septembra l. 1857. V red vstopila l. 1876.

4. S. Valerija (Marijana) Snoj, „Gosarjeva“ z Brezovice št. 32, rojena dne 24. oktobra l. 1859. V red vstopila l. 1881.

5. S. Marcela (Marijana) Seliškar, „Franceljnova“ s Podlukovca št. 17, rojena dne 29. avgusta l. 1863. V red vstopila l. 1885.

6. S. Milburga (Frančiška) Gregorin, „Gašperjevčeva“ s Podlukovca št. 21, roj. dne 1. oktobra l. 1867. V red vstopila l. 1886.

7. S. Abundancija (Marija) Kremžar, „Kovačeva“ z Brezovice št. 39, rojena dne 16. novembra l. 1868. V red vstopila l. 1886.

8. S. Euphrasija (Neža) Burger, „Drpaleževa“ iz Vnanjih Goric št. 37, rojena dne 16. januarja l. 1869. V red vstopila l. 1888.

9. S. Andreja (Ivana) Kremžar, „Kovačeva“ z Brezovice št. 39, rojena dne 19. decembra l. 1872. V red vstopila l. 1893.

10. S. Hilarija (Marijana) Kremžar, „Kovačeva“ z Brezovice št. 39, rojena dne 12. januarja l. 1876. V red vstopila l. 1894.

11. S. Gertruda (Neža) Kremžar, „Kovačeva“ z Brezovice št. 39, rojena dne 21. septembra l. 1877. V red vstopila l. 1895.

XIII.

Prilogi.

Št. 1.

Wir Fridreich¹⁾ von Gotts Gnaden römischer Kaiser zu allenn czeitten merer des reichs zu Hungern, Dalmatien, Croatien etc. Kunig, herczog zu Österreich, zu Steir, zu Kernndten vnd zu Krain etc. bekennen, das für vnns komen ist vnser getrewer lörg Rayner weilent Andres Rayner sun vnd bat vnns diemütlich, das wir im als dem elltern anstat sein selbs vnd seiner gewisstreid die hernach geschriben stuckh gütter vnd zehenndt vnser lehenschaft vnser Fürstentums Krain gerüchten zuuerleihen, wann die ir erb wern das haben wir getan vnd haben dem benanten lörgen anstat sein selbs vnd seiner gewisstreid die berürten stuekh gütter vnd zehenndt mit iren zugehörungen verlihen vnd leihen auch wissenlich mit dem briefe, was wir im zu recht daran verleihen sullen oder mügen. Also das sy vnd ir erben die nuhmfür von vns vnd vnsern erben in lebensweis innhaben nutz vnd niessen sullen vnd mügen als lehens vnd lands recht ist. Vnd sind das dieselben stuekh gütter vnd zehennt von erst ain hof zu Stermul in Zirgklacher pfarr gelegen, item drey hueben zu Lukowitz, ain mühl an der Slapp, item ain zehend zu sannd Mertten bei der Saw, item ain hof zu Kherstetten in Zirgklacher pfarr gelegen, item ain zehennt zu Ausser Goritschach, auf siben hueben zu Radtzne, auf drein zu Bresabitz, auf drein zu Lukowitz, auf drein zu Dragamer, auf siben zu der Awen, auf fünfen vnd zu Wemolach, auf ainer hueben in Laybacher pfarr vnd zu Nalesnywerd auf vier hueben in pilichgretzer pfarr gelegen truid vnd allerlay zehentlichen rechten zway tail zenemen, item ain hof zu Plekher an der Fewstritz in Stainer pfarr gelegen, item vnd ain hueben zu Stenesitsch in sannt Veytter pfarr

¹⁾ Listina je pisana na pergameni z gotsko pisavo, je dobro ohranjena, ima pripet pečat ter se hrani v Rudolfinumu.

bey Laybach gelegen Mit vrkunt des briefs geben zu Gretz am montag sannd Matheus abent des heiligen zwelfboten vnd ewangelisten, nach Cristi geburde vier tzehenhundrt vnd im newnundsibentzigisten, vnsers Kaisertumbs im achtund zwaintzigisten, vnsers reichs des römischen im viertzigisten vnd des hungerischen im ainsundzwainczigisten iare.

Št. 2.

Clemens P. P. XI.¹⁾

Ad perpetuam rei memoriam. Cum, sicut accepimus, in Ecclesia curata sancti Antonij in Bresoviz Parochiae sancti Petri Labacensis Civitatis vel Dioecesis una pia, et devota utriusq. Sexûs Christi fidelium Confraternitas sub titulo Sanctorum Angelorum Custodum, ac omnium Sanctorum (non tamen pro hominibus unius specialis artis) canonice erecta, seu erigenda existat, cujus Confratres, et Consorores quam plurima pietatis et charitatis opera exercere consueverunt. Nos ut Confraternitas hujus modi majora in dies suscipiat incrementa, de omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, et Pauli Apostolorum ejus Autoritate confisi, omnibus utriusq. sexûs Christi fidelibus, qui dictam confraternitatem imposterum ingredientur, die primo eorum ingressus, si vere poenitentes, et confesi Sanctissimum Eucharistiae Sacramentum sumpserint plenariam, ac tam descriptis, quam pro tempore describendis in dicta Confraternitate Confratribus, et Consororibus in cujuslibet eorum mortis articulo, si vere quoq. poenitentes, et confesi, ac sacra communione reffecti, vel quatenus id facere nequiverint, saltem contriti Nomen Jesu, ore, si potuerint, sin minus, corde

devote invocaverint, etiam plenariam; nec non eisdem nunc, et pro tempore existentibus dictae confraternitatis confratribus, et consororibus etiam vere poenitentibus, et confesis, ac sacra communione reffectis, qui praefatae confraternitatis Ecclesiam, seu capellam, vel oratorium tertio festo Paschatis Resurrectionis Dominicae à primis vesperis usq. ad occasum solis diei hujusmodi singulis annis devote visitaverint, et ibi pro Christianorum Principum concordia, haeresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiae exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam similiter omnium peccatorum suorum indulgentiam, et remissionem misericorditer in Dño concedimns. Insuper dictis confratribus, et consororibus etiam vere poenitentibus, et confesis, ac sacra communione reffectis Ecclesiam seu Capellam, vel oratorium hujusmodi in quatuor aliis anni feriatis, vel non feriatis, seu Dominicis diebq. per memoratos confratres semel tantum eligendis et ab ordinario approbandis, et supra visitantibus, et ibidem orantibus, quo die praefatorum id egerint, septem annos, et totidem quadragenas. Quoties vero missis, et alijs Divinis Officijs in Eccla seu Capella, vel Oratorio hujusmodi pro tempore celebrandis, et recitandis, seu congregationibus publicis, vel privatis ejusdem confraternitatis ubivis faciendis interfuerint, aut pauperes hospitio susceperint, vel pacem inter inimicos composuerint, seu componi fecerint, vel procuraverint; nec non etiam, qui corpora defunctorum tam confratrum et consororum hujusmodi, quam aliorum ad sepulturam afsociaverint, aut quascunq. Processiones de licentia ordinarij faciendas, Sanctissimumq. Eucharistiae Sacramentum tam in Processionibus, quam cum ad infirmos, aut alias ubicunq. et quomodocunq. pro tempore deferetur, comitati fuerint vel si impediti campanae ad id signo dato semel orationem Dominicam, et salutationem Angelicam dixerint, aut etiam quinquies orationem et salutationem easdem pro animabus defunctorum confratrum, et consororum hujusmodi recitaverint, aut devium aliquem ad viam salutis reducerint, et ignorantes praecepta Dei, et ea quae ad salutem sunt, docuerint, aut quodcumq. aliud pietatis, vel charitatis opus exercuerint, toties pro quolibet praefatorum operum exercitio sexaginta dies de injunctis eis, seu alias quomodolibet debitis poenitentijs in forma Ecclesiae consueta relaxamus. Praesentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem, ut si alias dictis confratribus, et consororibus praemissa peragentibus aliqua alia indulgentia perpetuo, vel ad tempus nondum elapsam duratura concessa fuerit, praesentes nullae sint. Utq. si dicta Confraternitas alicui Archiconfraternitati aggregata jam sit, vel imposterum aggregetur, aut quovis alia ratione

¹⁾ Vsa listina obsega tri liste, t. j. šest strani. Na prvi strani je napravljen napis z zlatimi in črnimi črkami. Druga stran je prazna. Od 3. do 6. strani je pa to pismo. Na vrhu tretje strani je z zlatimi črkami napisano: „Clemens P. P. XI.“ Prvi stavek: „Ad perpetuam rei memoriam“ ima inicijalije zlate; vse drugo je pa s slabo črno tinto pisano. Na vsaki strani (izvzemši drugo) je potegnjena okoli in okoli zlata črta 1 cm od roba oddaljena. Pisava je dokaj razločna, toda posebno lepa pa ni. Zunanji napis te listine se pa glasi: „Album / Almae ac Insignis / Congregationis / sub / Invocatione & Patrocinio / SS: Angelorum Custodum, / & / Omnium Sanctorum. / Ad / Subsidiium & Auxilium / omnium in quibuscunq. tribulationibus & angustijs, / periculis, sive animae sive Corporis Constitutorum / in hoc saeculo, ac luentium in Purgatorio, in / Curata Ecclesia Mostallensi / S: Antonij Abbatis / in Bresavez institutae / gratijs quoque, atque perpetuis Privilegijs / a / Summo Pontifice / Condecoratae / Anno MDCCXIII.“

uniatur, vel etiam quomodolibet instituatur, priores, et quovis aliae litterae Apostolicae illis nulla tenus suffragentur, sed ex tunc eo ipso nullae sint. Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 16. Februarij MDCCXIV. Pontificatus Nostri Anno Decimoquarto.

Joliverius.

Publicentur singulis annis in Principali Confraternitatis festo, ac concursu, ut Confratres, jugem tanti thesauri memoriam conservent, et alij ad devotionem excitentur. Dies vero seu festa pro lucrands indulgentijs a Confratribus electa, ac Autoritate Ordinaria approbata sunt sequentia Festum Principale pro lucrands indulgentijs plenarijs feria tertia Paschatis. Alia minus principalia pro lucrands septem annorum indulgentijs, ac totidem quadragennis Dominica infra octavam

Corporis Christi, Dominica prima post festum S. Annae, festum Omnium Sanctorum, et festum Immaculatae Conceptionis B: M: V: Ex Officio Epali Labaci die 14. Martij 1714.

(L. S.) **Joannes Antonius Thalnitscher,**
Decanus, Vicarius Generalis Labacensis.

Suprascripta copia concordat cum suo Originali de verbo ad verbum. In quorum fidem p. Ex Offō Epali Labaci die 28. Martij 1714.

Papirnat pečat z **Joes: Ant: Thalnitscher m. p.**
dvoglavim orlom. dec: Vic: Glis Labacensis.

Vsebina: *Zgodovina brezoviške župnije.*

